ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2009

Vyhlásené: 18.07.2009 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

296

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 27. októbra 2008 bola v Hanoji podpísaná Zmluva medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Vietnamskej socialistickej republiky o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov.

Národná rada Slovenskej republiky so zmluvou vyslovila súhlas svojím uznesením č. 1420 z 24. apríla 2009 a rozhodla o tom, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi.

Prezident Slovenskej republiky zmluvu ratifikoval 27. mája 2009.

Zmluva nadobudne platnosť 29. júla 2009 v súlade s článkom 29.

K oznámeniu č. 296/2009 Z. z.

ZMLUVA

medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Vietnamskej socialistickej republiky

o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov

Vláda Slovenskej republiky a vláda Vietnamskej socialistickej republiky,

želajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov,

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

(1) Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov ukladané každým zmluvným štátom bez ohľadu na spôsob ich vyberania.

(2) Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov alebo z časti príjmov vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú

a) vo Vietname

1. daň z príjmov fyzických osôb a
2. daň z príjmov z podnikania (ďalej len „vietnamská daň“),

b) v Slovenskej republike

1. daň z príjmov fyzických osôb a
2. daň z príjmov právnických osôb (ďalej len „slovenská daň“).

(4) Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo v podstate podobného druhu, ktoré sa budú ukladať odo dňa podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových právnych predpisoch.

Článok 3
Všeobecné definície

(1) Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

a)

i) pojem „Vietnam“ označuje Vietnamskú socialistickú republiku; ak je použitý v zemepisnom zmysle, označuje jeho suchozemské územie, ostrovy, vnútrozemské vody, teritoriálne more a vzdušný priestor nad nimi, morské oblasti za teritoriálnym morom vrátane jeho morského dna a podložia, nad ktorým Vietnamská socialistická republika vykonáva suverenity, suverénne práva a jurisdikciu v súlade s národnou legislatívou a medzinárodným právom,

ii) pojem „Slovenská republika“ označuje Slovenskú republiku a použitý v zemepisnom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva,

b) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a akékoľvek iné združenia osôb,

c) pojem „spoločnosť“ označuje právnickú osobu alebo osobu, s ktorou sa na daňové účely zaobchádza ako s právnickou osobou,

d) pojmy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Vietnam alebo Slovenskú republiku a pojem „zmluvné štáty“ označuje Vietnam a Slovenskú republiku,

e) pojem „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom prevádzkovanú podnikom okrem prípadov, ak takáto loď alebo lietadlo je prevádzkovaná len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

f) pojem „štátny príslušník“ označuje

i) vo vzťahu k Vietnamu každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo Vietnamu a akúkoľvek právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie, zriadené podľa vnútroštátnych právnych predpisov platných vo Vietname,

ii) vo vzťahu k Slovenskej republike akéhokoľvek občana Slovenskej republiky a každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie, zriadené podľa vnútroštátnych právnych predpisov platných v Slovenskej republike,

g) pojem „príslušný orgán“ označuje

i) v prípade Vietnamu ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu a

ii) v prípade Slovenskej republiky ministerstvo financií alebo jeho splnomocneného zástupcu a

h) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu.

(2) Pri uplatňovaní zmluvy niektorým zmluvným štátom každý pojem nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má vždy taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu na účely daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom význam podľa príslušných daňových predpisov toho zmluvného štátu má prednosť pred významom, aký má ten pojem podľa iných právnych predpisov toho zmluvného štátu.

Článok 4
Rezident

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov tohto štátu podlieha v tom štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, sídla, miesta zápisu do obchodného registra (registrácie), miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria. Tento pojem taktiež zahŕňa samotný zmluvný štát a orgán miestnej štátnej správy. Tento pojem však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tom zmluvnom štáte len preto, že jej plynú príjmy zo zdrojov v tom zmluvnom štáte.

(2) Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej status takto:

a) osoba sa považuje za rezidenta len toho štátu, v ktorom má trvalé bydlisko; ak má trvalé bydlisko v oboch štátoch, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ku ktorému má bližšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá trvalé bydlisko v žiadnom štáte, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je osoba štátnym príslušníkom oboch štátov alebo žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov vyriešia tento problém vzájomnou dohodou.

(3) Ak je podľa ustanovení odseku 1 osoba, iná než fyzická osoba, rezidentom oboch zmluvných štátov, príslušné orgány zmluvných štátov sa vynasnažia vzájomnou dohodou vyriešiť tento problém a určiť spôsob uplatňovania tejto zmluvy na tieto osoby.

Článok 5
Stála prevádzkareň

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé miesto na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

(2) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto ťažby prírodných zdrojov.

(3) Má sa za to, že osoba vykonávajúca činnosti v zmluvnom štáte (vrátane činností v pobrežných vodách) v spojitosti s prieskumom a ťažbou prírodných zdrojov nachádzajúcich sa v tomto zmluvnom štáte vykonáva činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne v tomto zmluvnom štáte.

(4) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa tiež

a) stavenisko alebo stavebný, montážny alebo inštalačný projekt alebo dozorné činnosti s tým spojené, ale len vtedy, ak takéto stavenisko, projekt alebo činnosti trvajú dlhšie ako šesť mesiacov,

b) poskytovanie služieb vrátane konzultačných služieb podnikom prostredníctvom jeho zamestnancov alebo iného personálu najatého na taký účel, ale len ak činnosti takéhoto charakteru trvajú (pre ten istý alebo súvisiaci projekt) v jednom zmluvnom štáte počas obdobia alebo viacerých období dohromady prevyšujúcich šesť mesiacov v rámci akéhokoľvek dvanásťmesačného obdobia.

(5) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa

a) použitie zariadenia iba na účely uskladnenia alebo vystavenia tovaru patriaceho podniku,

b) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku iba na účely uskladnenia alebo vystavenia,

c) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku iba na účely spracovania iným podnikom,

d) udržiavanie trvalého zariadenia na podnikanie iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) udržiavanie trvalého zariadenia na podnikanie iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,

f) udržiavanie trvalého zariadenia na podnikanie iba na účely vykonávania akejkoľvek kombinácie činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.

(6) Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba – iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 8 – koná v jednom zmluvnom štáte v mene podniku druhého zmluvného štátu, tak ten podnik má stálu prevádzkareň v skôr uvedenom zmluvnom štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré tá osoba vykonáva pre podnik, ak táto osoba

a) má a zvyčajne uplatňuje právomoc uzavierať zmluvy v mene toho podniku, ak činnosti tej osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 5, ktoré by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku, keby sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie, alebo

b) nemá takú právomoc, ale zvyčajne udržiava v skôr spomenutom zmluvnom štáte zásoby tovaru, z ktorého pravidelne dodáva tovary v mene podniku.

(7) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku poisťovňa jedného zmluvného štátu s výnimkou zaisťovania má v druhom zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, ak na území druhého

štátu vyberá poistné alebo poisťuje riziká v ňom lokalizované prostredníctvom osoby inej ako nezávislým agentom, na ktorého sa vzťahuje odsek 8.

(8) Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo akéhokoľvek iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti. Ak sa však činnosti takých agentov vykonávajú výlučne alebo takmer výlučne v mene toho podniku a ak by podmienky ich komerčných alebo finančných vzťahov dohodnuté medzi týmto podnikom a agentom boli odlišné od podmienok dohodnutých medzi nezávislými podnikmi, nebude sa považovať za nezávislého agenta v zmysle tohto odseku.

(9) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tom druhom zmluvnom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne, alebo inak), nevytvorí sama osebe z ktorejkoľvek takej spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tom druhom štáte.

(2) Pojem „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, v ktorom sa ten majetok nachádza. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva vzťahujúce sa na pozemky podľa ustanovení občianskeho práva, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa vzťahujú na príjmy z priameho užívania, z nájmu alebo z iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku používaného na výkon nezávislých osobných činností.

Článok 7
Zisky z podnikania

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takým spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať

a) tej stálej prevádzkarni,

b) k predajom tovaru rovnakého alebo podobného druhu v tomto druhom štáte ako tie, ktoré sú predávané prostredníctvom tej stálej prevádzkarne, alebo

c) k iným podnikateľským činnostiam rovnakého alebo podobného druhu vykonávaným v tomto druhom štáte ako tie, ktoré sú vykonávané prostredníctvom tej stálej prevádzkarne.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, tej stálej prevádzkarni sa s

výnimkou ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte pripočítavajú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

(3) Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarne vrátane výdavkov na vedenie a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza, alebo inde. Takéto odpočítanie sa však nepovolí vo vzťahu k sumám, ak nejaké sú, plateným (inak ako na náhradu skutočných výdavkov) stálou prevádzkarňou vedeniu podniku alebo iným jeho kanceláriám formou licenčných poplatkov, poplatkov alebo iných podobných platieb na účely využitia patentov alebo iných práv alebo formou provízie za určité služby poskytnuté buď vedením podniku, alebo s výnimkou prípadu bankových podnikov formou úrokov z peňazí požičaných stálej prevádzkarni. Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa podobne nebudú brať do úvahy sumy účtované (iné ako náhrady skutočných nákladov) stálou prevádzkarňou vedeniu svojho podniku či iným jeho kanceláriám formou licenčných poplatkov, poplatkov alebo iných podobných platieb za využívanie licenčných poplatkov alebo iné platby za využívanie patentov alebo iných práv alebo formou provízie za určité služby poskytnuté vedeniu podniku alebo za riadenie alebo, s výnimkou prípadu bankových podnikov, formou úrokov z peňazí požičaných vedeniu podniku či iným jeho kanceláriám.

(4) Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenia odseku 2 nevylučujú, aby ten zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené, obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

(5) Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

(6) Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.

(7) Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia tých článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Lodná a vzdušná doprava

(1) Zisky plynúce podniku zmluvného štátu z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia aj na zisky z účasti na poole alebo spoločnom podnikaní alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

(3) Na účely tohto článku zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave zahŕňajú

a) príjem z prenájmu lodí a lietadiel bez posádky a

b) zisky z použitia, údržby a prenájmu kontajnerov (vrátane prívesov a príslušných zariadení na transport kontajnerov) používaných na prepravu tovaru,

ak takýto prenájom, použitie alebo údržba, podľa okolností, je vedľajší k prevádzkovaniu lodí a lietadiel v medzinárodnej doprave.

Článok 9
Prepojené podniky

(1) Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu zúčastňuje priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

a ak sú v týchto prípadoch oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by, nebyť týchto podmienok, jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov toho podniku a následne zdanené.

(2) Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku toho zmluvného štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom zmluvnom štáte a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného zmluvného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom ten druhý zmluvný štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto zmluvnom štáte. Pri stanovení tejto úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov sa v prípade potreby spolu poradia.

Článok 10
Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto dividendy však môžu byť takisto zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak skutočný vlastník dividend je rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto ustanovená nepresiahne

a) 5 percent hrubej sumy dividend, ak skutočný vlastník je spoločnosť, ktorá priamo má najmenej 70 percent hlasovacích práv v spoločnosti vyplácajúcej dividendy,

b) 10 percent hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sú dividendy vyplácané.

(3) Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo iných práv, ktoré nie sú pohľadávkami, a zahŕňa akýkoľvek príjem alebo distribúciu podobnú príjmu z akcií podľa daňových právnych predpisov toho zmluvného štátu, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy alebo príjem alebo vykonávajúca distribúciu rezidentom.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné služby zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a vlastníctvo, s ohľadom na ktoré sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo stálu základňu. V takom prípade sa, podľa okolností, uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 15.

(5) Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom zmluvného štátu, poberá zisky alebo príjem z druhého zmluvného štátu, tento druhý štát nemôže uložiť akúkoľvek daň na dividendy platené

spoločnosťou, s výnimkou ak tieto dividendy sú platené rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak vlastníctvo, s ohľadom na ktoré sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, ktorá sa nachádza v druhom štáte, ani zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo príjmov majúcich zdroj v tomto druhom štáte.

Článok 11
Úroky

(1) Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto úroky sa však môžu zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ale ak je príjemca skutočným vlastníkom úrokov, daň takto stanovená nepresiahne 10 percent hrubej sumy úrokov.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 úroky zo zdroja v jednom zmluvnom štáte a platené vláde druhého zmluvného štátu sú vyňaté zo zdanenia v skôr uvedenom štáte.

Na účely tohto odseku pojem „vláda“ označuje

a) v prípade Vietnamu

   i) Štátnu banku Vietnamu,

   ii) Vietnamskú rozvojovú banku,

b) v prípade Slovenskej republiky

   i) Národnú banku Slovenska,

   ii) Exportno-importnú banku Slovenskej republiky (Eximbanka, a. s.),

   iii) Slovenskú záručnú a rozvojovú banku, a. s.,

c) a akúkoľvek inú osobu alebo inštitúciu, ktorá je úplne alebo prevažne vlastnená vládou zmluvného štátu, na čom sa môžu občas dohodnúť príslušné orgány zmluvných štátov.

(4) Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť, bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú právo účasti na ziskoch dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi, rovnako ako všetky iné príjmy podobné príjmom za požičané peniaze podľa právnych predpisov štátu, v ktorom má príjem zdroj, ale nezahŕňajú akýkoľvek príjem, s ktorým sa zaobchádza rovnako ako s dividendami podľa článku 10. Penále ukladané za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.

(5) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo v tom druhom zmluvnom štáte vykonáva nezávislé osobné služby zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, za ktorú sa úroky platia, sa skutočne viaže (a) na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu alebo (b) na podnikateľské činnosti uvedené v článku 7 ods. 1 písm. c). V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 15.

(6) Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom toho zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca úroky, bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, za ktorý sú úroky platené a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej

prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto úroky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň alebo stála základňa.

(7) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, za ktorú sa úroky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

(1) Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom týchto licenčných poplatkov, daň takto stanovená nepresiahne

a) 5 percent hrubej sumy licenčných poplatkov, ak sú platené ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek patentu, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné alebo vedecké skúsenosti, alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia,

b) 10 percent hrubej sumy licenčných poplatkov, ak sú platené ako odplata za použitie alebo za právo na použitie ochrannej známky, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na obchodné skúsenosti, a

c) 15 percent hrubej sumy licenčných poplatkov vo všetkých ostatných prípadoch.

(3) Pojem „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu, vrátane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok pre rozhlasové alebo televízne vysielanie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu, alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva nezávislé osobné služby zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu (a) na tú stálu prevádzkareň alebo stálu základňu alebo (b) na podnikateľské činnosti uvedené v článku 7 ods. 1 písm. c). V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 15.

(5) Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky a tieto licenčné poplatky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň alebo stála základňa.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa platia licenčné poplatky, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tom prípade sa zdaní časť platieb presahujúca túto sumu podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Technické poplatky

(1) Technické poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené rezidentovi druhého zmluvného štátu môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

(2) Takéto technické poplatky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom technických poplatkov, daň takto stanovená nepresiahne 7,5 % hrubej sumy technických poplatkov.

(3) Pojem „technické poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu akejkoľvek osobe, inej ako zamestnancovi osoby, ktorá uhrádza platby, uhradené ako odplata za akékoľvek služby technického, riadiaceho alebo konzultačného charakteru.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník technických poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú technické poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé osobné služby zo stálej základne, a technické poplatky sa skutočne viažu (a) na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu alebo (b) na podnikateľské činnosti uvedené v článku 7 ods. 1 písm. c). V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 15.

(5) Predpokladá sa, že technické poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca technické poplatky, bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť technické poplatky a tieto technické poplatky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne, potom sa predpokladá, že tieto technické poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo medzi nimi a treťou osobou suma technických poplatkov z akéhokoľvek dôvodu presiahne sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 14
Zisky zo scudzenia majetku

(1) Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v

druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislých osobných činností, vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo tejto stálej základne, môžu sa zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(3) Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave podnikom jedného zmluvného štátu alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke tých lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je podnik rezidentom.

(4) Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia

a) podielov alebo porovnateľných účastí, ktorých hodnota pozostáva priamo alebo nepriamo prevažne z nehnuteľného majetku, ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, alebo

b) účastí v osobných obchodných spoločnostiach (partnership) alebo trustoch, ktorých majetok pozostáva hlavne z nehnuteľného majetku, ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, alebo z podielov uvedených v písmene a),

sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(5) Zisky zo scudzenia majetku iného, ako sa uvádza v odsekoch 1, 2, 3 a 4, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 15
Nezávislé osobné služby

(1) Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z kvalifikovaných služieb alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu iba v tom zmluvnom štáte okrem prípadov, keď taký príjem možno takisto zdaniť v druhom zmluvnom štáte za týchto okolností:

a) ak má v druhom zmluvnom štáte pravidelne k dispozícii stálu základňu na výkon svojich činností; v tom prípade možno príjmy zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni, alebo

b) ak jeho pobyt v druhom zmluvnom štáte trvá počas obdobia alebo období, ktoré presahujú v úhrne 183 dní v príslušnom daňovom roku; v tom prípade možno príjmy zdaniť v tom druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom plynú z činnosti vykonávanej v druhom zmluvnom štáte.

(2) Pojem „kvalifikované služby" zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vzdelávacie činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 16
Príjmy zo závislej činnosti

(1) Okrem ustanovení článkov 17, 19, 20 a 22 platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu iba v tom zmluvnom štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, možno také odmeny odtiaľ prijaté zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, sa bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdania iba v skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak

a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období začínajúcom sa alebo končiacom sa v príslušnom zdaňovacom období, a

b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v tom druhom štáte.

(3) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave podnikom zmluvného štátu možno zdaniť v tomto štáte.

Článok 17
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

Článok 18
Umelci a športovci

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, možno bez ohľadu na ustanovenia článkov 15 a 16 zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo jemu samému, ale inej osobe, možno tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 15 a 16 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú na príjem poberaný z aktivít vykonávaných umelcom alebo športovcom v jednom zmluvnom štáte, ak návšteva tohto štátu sa úplne alebo z podstatnej časti hradí z verejných prostriedkov jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov. V takom prípade sa príjem zdaní len v tom zmluvnom štáte, ktorého je tento umelec alebo športovec rezidentom.

Článok 19
Dôchodky a anuity

(1) S výhradou ustanovení článku 20 ods. 2 dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané rezidentovi niektorého zmluvného štátu z dôvodu predchádzajúceho zamestnania a anuity platené takému rezidentovi z dôvodu predchádzajúceho zamestnania podliehajú zdaneniu len v tom štáte.

(2) Pojem „anuita“ označuje určenú sumu splatnú pravidelne v stanovenom čase počas života alebo počas stanoveného alebo zistiteľného časového obdobia za podmienky vykonať platby ako odplatu za primeranú a plnú protihodnotu v peniazoch alebo peňažnej hodnote.

Článok 20
Štátna služba

(1)

a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré vypláca jeden zmluvný štát alebo jeho miestny orgán fyzickej osobe za služby poskytované tomu štátu alebo orgánu vykonávajúcemu funkcie vládneho charakteru, podliehajú zdaneniu len v tom štáte.

b) Také platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak sú tieto služby poskytované v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom toho štátu,

i) je štátnym príslušníkom toho štátu alebo

ii) sa nestala rezidentom toho štátu iba z dôvodov poskytovania týchto služieb.

(2)

a) Napriek ustanoveniam odseku 1 akékoľvek dôchodky vyplácané buď priamo, alebo z prostriedkov, ktoré vytvoril niektorý zmluvný štát alebo jeho miestny orgán, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo miestnemu orgánu vykonávajúcemu funkcie vládneho charakteru podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

b) Takéto dôchodky a podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom tohto štátu.

(3) Ustanovenia článkov 16, 17 a 18 a 19 sa použijú na platy, mzdy, penzie a iné podobné odmeny za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho miestnym orgánom.

Článok 21
Študenti a žiaci učilíšť

Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte iba s cieľom štúdia alebo výcviku, dostáva na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku, sa nezdania v tom zmluvnom štáte, ak také platby majú zdroj mimo toho zmluvného štátu.

Článok 22
Učitelia, profesori a výskumníci

(1) Fyzická osoba, ktorá je alebo bola bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom zmluvného štátu a ktorá sa zdržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte s primárnym cieľom vyučovania, prednášania alebo vykonávania výskumu na univerzite, vysokej škole alebo vzdelávacej inštitúcii alebo vedeckej výskumnej inštitúcii akreditovanej vládou skôr uvedeného zmluvného štátu, je v skôr uvedenom zmluvnom štáte počas obdobia dvoch rokov od dátumu jej prvého príchodu do skôr uvedeného zmluvného štátu oslobodená od zdanenia s ohľadom na odmeny za takéto vyučovanie, prednášky alebo výskum. Fyzická osoba je oprávnená na výhody podľa tohto článku iba raz.

(2) Tento článok sa použije len na príjem z výskumu, ak takýto výskum je vykonávaný fyzickou osobou vo verejnom záujme, a nie primárne na úžitok nejakej inej súkromnej osoby a osôb.

Článok 23
Iné príjmy

(1) Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu, bez ohľadu na to, kde je ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, sa zdaňujú len v tom zmluvnom štáte.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na príjmy, ak skutočný vlastník takýchto príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo v tomto druhom zmluvnom štáte vykonáva nezávislé osobné služby zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou, s výnimkou príjmov z nehnuteľného majetku definovaného v článku 6 ods. 2. V tom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 15.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu, ktoré nie sú uvedené v predchádzajúcich článkoch a ktoré majú zdroj v druhom zmluvnom štáte, môžu sa tiež zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

Článok 24
Spôsob vylúčenia dvojitého zdanenia

(1) Vo Vietname sa dvojité zdanenie vylúči takto:

ak rezident Vietnamu poberá príjmy, zisky alebo výnosy, ktoré podľa právnych predpisov Slovenskej republiky a v súlade s touto zmluvou môžu byť zdanené v Slovenskej republike, Vietnam povolí zápočet na daň z príjmov, ziskov alebo výnosov v sume rovnej dani zaplatenej v Slovenskej republike. Suma zápočtu však nepresiahne sumu vietnamskej dane z príjmov, ziskov alebo výnosov vypočítaných v súlade s daňovými právnymi predpismi a nariadeniami Vietnamu.

(2) V prípade Slovenskej republiky sa dvojité zdanenie vylúči takto:

a) Slovenská republika môže pri zdaňovaní svojich rezidentov zahrnúť do základu dane, z ktorého sa také dane ukladajú, časti príjmov, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy zdaniť aj vo Vietname, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej vo Vietname. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane platnej v Slovenskej republike, vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa môžu zdaniť podľa ustanovení tejto zmluvy vo Vietname.

b) V prípade dividend platených spoločnosťou, ktorá je rezidentom Vietnamu, spoločnosti, ktorá je rezidentom Slovenskej republiky a ktorá priamo alebo nepriamo kontroluje 10 percent alebo viac hlasovacích práv v spoločnosti vyplácajúcej dividendy, sa pri odpočítaní dane vezme do úvahy [naviac k akejkoľvek vietnamskej dani odpočítateľnej podľa ustanovení písmena a)] vietnamská daň splatná, ako je uvedené v odseku 4, spoločnosťou s ohľadom na zisky, z ktorých sa dividendy vyplácajú.

(3) Ak v súlade s akýmikoľvek ustanoveniami tejto zmluvy príjem plynúci rezidentovi zmluvného štátu je vyňatý zo zdanenia v tomto štáte, tento štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane z ostatných príjmov tohto rezidenta vziať do úvahy tento vyňatý príjem.

(4) Na účely odseku 2 písm. b) pojem „vietnamská daň splatná“ zahŕňa akúkoľvek sumu, ktorá by bola splatná ako vietnamská daň v akomkoľvek roku nebyť oslobodenia alebo zníženia dane udeleného pre ten rok alebo jeho časť podľa vietnamských právnych predpisov.

(5) Úľava na slovenskej dani podľa odseku 4 bude udelená iba na obdobie 10 rokov, počnúc dátumom, v ktorom táto zmluva vstúpi do platnosti.

Článok 25
Zásada rovnakého zaobchádzania

(1) Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci toho druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie.

(2) Zdaňovanie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, v tom druhom zmluvnom štáte nemôže byť nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov toho druhého zmluvného štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nemôže vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženia daní z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

(3) Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo ovláda rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú vo vyššie uvedenom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné či ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky vyššie uvedeného zmluvného štátu.

(4) Okrem prípadov, keď sa uplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 7, článku 12 ods. 6 alebo článku 13 ods. 6, úroky, licenčné poplatky, technické poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľných ziskov toho podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi vyššie uvedeného zmluvného štátu.

(5) Ustanovenia tohto článku sa uplatnia na dane každého druhu a charakteru bez ohľadu na ustanovenia článku 2 tejto zmluvy.

Článok 26
Dohodovacie konanie

(1) Ak sa osoba, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

(2) Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, vynasnaží sa prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové lehoty vo vnútroštátnych právnych predpisoch zmluvných štátov.

(3) Príslušné orgány zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou ťažkosti či pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní tejto zmluvy.

(4) Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 27
Výmena informácií

(1) Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo správu a uplatňovanie vnútroštátnych právnych predpisov vzťahujúcich sa na dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1.

(2) Všetky informácie, ktoré zmluvný štát prijal podľa odseku 1, sa uchovávajú v tajnosti rovnaným spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov toho štátu a oznámia sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s týmito daňami alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch týkajúcich sa daní uvedených v odseku 1, alebo dozoru nad vyššie uvedeným. Tieto osoby alebo orgány použijú také informácie len na uvedené účely. Informácie môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.

(3) Ustanovenia predchádzajúcich odsekov sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,

b) poskytnúť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,

c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo, alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých prezradenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

(4) Ak je informácia požadovaná zmluvným štátom v súlade s týmto článkom, druhý zmluvný štát využije nástroje na získavanie informácií na účely získania požadovaných informácií, aj keby tento druhý štát nepotreboval takéto informácie na svoje vlastné daňové účely. Povinnosť uvedená v predchádzajúcej vete podlieha obmedzeniam odseku 3, ale v žiadnom prípade tieto obmedzenia nebudú vykladať, že dovoľujú zmluvnému štátu odmietnuť poskytnutie informácií výlučne z dôvodu, že nemá vnútroštátny záujem o tieto informácie.

(5) Ustanovenia odseku 3 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu dovoľujú odmietnuť poskytnutie informácií výlučne z dôvodu, že sú informácie držané bankou, inou finančnou inštitúciou, poverenou osobou alebo osobou konajúcou v zastúpení alebo postavení splnomocnenca, alebo preto, že sa vzťahujú na vlastnícke záujmy v osobe.

Článok 28

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa netýkajú daňových výsad, ktoré majú členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 29

Nadobudnutie platnosti

Zmluvné štáty si navzájom písomne diplomatickými cestami oznámia ukončenie procedúr požadovaných vnútroštátnymi predpismi na nadobudnutie platnosti tejto zmluvy. Táto zmluva nadobudne platnosť 60. deň od dátumu neskoršej notifikácie. Táto zmluva bude účinná v oboch štátoch

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji s ohľadom na príjmy vyplatené alebo pripísané počnúc prvým dňom januára alebo v nasledujúcich dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť, a

b) v prípade ostatných daní s ohľadom na zdaňovacie obdobia začínajúce sa v prvý deň januára alebo nasledujúcich dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť.

Článok 30

Ukončenie platnosti

Táto zmluva zostane v platnosti po dobu neurčitú, pokým ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou písomným oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka začínajúceho sa po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V tom prípade sa táto zmluva prestane vykonávať

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji s ohľadom na príjmy vyplatené alebo pripísané počnúc prvým dňom januára alebo v nasledujúcich dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi, a

b) v prípade ostatných daní s ohľadom na zdaňovacie obdobia začínajúce sa v prvý deň januára alebo v nasledujúcich dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení príslušnými vládami, podpísali túto zmluvu.
Dané v Hanoji 27. októbra 2008 v dvoch vyhotoveniach v slovenskom jazyku, vo vietnamskom jazyku a v anglickom jazyku, všetky tri texty sú rovnako autentické. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za vládu Slovenskej republiky:

Ľubomír Jahnátek v. r.

Za vládu Vietnamskej socialistickej republiky:

Vu Huy Hoang v. r.

PROTOKOL

Pri podpise zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov, uzavretej tohto dňa medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Vietnamskej socialistickej republiky, sa podpísaní dohodli, že ďalej uvedené ustanovenia tvoria neoddeliteľnú časť tejto zmluvy:

S ohľadom na článok 11 ods. 3 písm. a) bod ii) a písm. b) body ii) a iii):

Všetky banky uvedené v týchto odsekoch (v prípade Vietnamu a v prípade Slovenskej republiky) sa budú chápať ako úplne vlastnené štátom.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení príslušnými vládami, podpísali tento protokol.

Dané v Hanoji 27. októbra 2008 v dvoch vyhotoveniach v slovenskom jazyku, vo vietnamskom jazyku a v anglickom jazyku, všetky tri texty sú rovnako autentické. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za vládu Slovenskej republiky:

Ľubomír Jahnátek v. r.

Za vládu Vietnamskej socialistickej republiky:

Vu Huy Hoang v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.